

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg tror, det er rigtigt, som fru Lone Dybkjær siger, at der i forbindelse med udformningen af Københavnskriterierne ved topmødet i juni 1993 ikke var så meget diskussion om det, der nu bliver kaldt absorptionskriteriet. Det tror jeg er helt rigtigt. Jeg tror, at der var en almindelig eufori, og at folk var tilbøjelige til ligesom kun at se de lyse sider ved udvidelsen. Man hæftede sig i den kreds ikke meget ved problemerne, men ikke desto mindre skrev man det, og efterfølgende må vi jo give ret i, at selv om udvidelsen har været en kæmpe succes, så har der også været problemer, herunder også med spørgsmålet om uddybning af samarbejdet.

Det er vel ikke unfair, at man i lyset af erfaringerne, når det nu er et kriterium, prøver at finde frem til en samlet afvejning. Det er vel ikke et udtryk for, at man er mindre international, at man har det som en samlet tilgang til problemerne ud fra kriterierne?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har jo ikke brugt udtrykket, at man er mindre international. Jeg har sagt, at jeg synes, det er unfair over for Tyrkiet, at de behandles på andre måder end andre lande. I forbindelse med sådan nogle ting som udvidelse vil der selvfølgelig være problemer. Det er klart, det har vi alle sammen vidst, men vi havde en politisk vilje til at løse de problemer, og det synes jeg også vi skal have, når det drejer sig om Tyrkiet.

Det er ikke sikkert, at Tyrkiet klarer det, men hvis Tyrkiet klarer det, er det et fuldstændig andet Tyrkiet end det, vi ser i dag, og det i sig selv er jo en fantastisk ting, og derfor synes jeg også, det vil være godt, hvis Tyrkiet bliver medlem. Jeg tror, det vil øge freden og stabiliteten i Europa. Det er min politiske vision, og jeg siger ikke, at andre, der ikke vil have Tyrkiet med, er mindre internationale.

Jeg kunne godt høre, hr. Svend Auken måske følte sig lidt ramt, men det har jeg ikke sagt. Jeg har bare sagt, at politiske problemer er til for at løses, og det synes jeg vi skal gøre med hensyn til Tyrkiet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Mig bekendt har jeg ikke udtalt mig imod Tyrkiets medlemskab. Jeg har udtalt mig til fordel for en samlet afvejning af fordele og ulemper i en

konkret bedømmelse, hvor jeg sagde i mit indlæg, at hvis man opfylder kriterierne fuldt ud, så skal der selvfølgelig ske en udvidelse, herunder også ses på spørgsmålet om EU-landenes egen evne til at absorbere landene. Så vi er bestemt ikke afvisende eksempelvis for udvidelse, hvad angår Vestbalkan eller andre steder, og vi har støttet regeringen i dets ja til at sætte forhandlingerne i gang med Tyrkiet.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Så synes jeg bare, at det nu drejer sig om vilje til at gennemføre de forhandlinger på en måde, så Tyrkiet bliver medlem, og ikke lægge for mange sten i vejen, men prøve på at behandle Tyrkiet fuldstændig som alle andre ansøgerlande. Det er det, jeg mener ville være fair over for Tyrkiet.

KL 16.30

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Dansk Folkepartis udgangspunkt i debatten om Tyrkiet har ikke kun været, hvad der er fair over for Tyrkiet, men også hvad der er fair over for europæerne. Jeg håber, at fru Lone Dybkjær og jeg er enige om, at de to ting i hvert fald skal gå hånd i hånd.

Jeg fæstnede mig ved, at fru Lone Dybkjær siger, at man skal fortsætte med forfatningen, den, som fru Lone Dybkjær kalder forfatningstraktaten – medgivet. Så vil jeg bare gerne bede om, at hun forholder sig til, at der i Holland i dag ifølge en meningsmåling er 68 pct., som siger, de ville sige nej til den her traktat. For et år siden, da man rent faktisk holdt afstemningen, var det kun 62 pct. Hvad siger de tal fru Lone Dybkjær?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

De siger formentlig, at modstanden i Holland er vokset, men de siger ikke noget om, hvorfor den er vokset. Det, jeg har sagt, og det er det, der står i forslaget til vedtagelse, er, at vi stadig væk synes, det er det bedste grundlag, og det vil sige, at det er det, man skal prøve at gå videre med. Så må man selvfølgelig respektere, hvis Frankrig og Holland kommer med nogle forslag til, hvad de mener der skal ske. Det er de altså ikke kommet med endnu, og det er jo derfor, man forlænger tænkepausen.

Så har jeg prøvet at sige, at den skal vi så bruge til at komme med nogle politiske budskaber. Dem var jeg nødt til at springe over desværre,